

Bojsen og Fru Møller tilsidst; men skøndt de to andre havde talt godt, saa tror jeg uden Overdrivelse at kunne sige, at hun mere end nogen anden tog Forsamlingens Øre og Hjerter; denne hyggelige, jævne og hjertelige Maade, hun tiltalte de unge paa, befæstede den Fornemmelse, man følte ved hendes Velkomsthilsen, at her var den, man kunde betro sig til i stort og smaat, og om man ellers havde nogle smaa Skavanker, var hun den kloge Kone, der vidste Hjælp og Raad derfor.

Fru Møller var Morgenmand og færdedes tidlig og sildig mellem Eleverne; allerede Klokken 7 om Morgenen kunde man træffe hende i Spisesalen, med et Stykke Smørrebød i den ene Haand og en Skaal Kaffe i den anden Haand, hvor hun med frisk Stemme og venligt Smil bød os Godmorgen.

Derpaa skyndte vi os op i Skolestuen, hvor Fru Møller samlede os til Morgensang og Morgenbøn. Tidt knyttede hun sine egne Betragtninger til et eller andet Ord eller en Linje af et Salmever, og hendes Ord kom fra Hjerter, og gik til Hjerter. Fra hendes Stade i Skolestuen kunde hun holde Øje med Skoleklokken, der hang i Gaarden, og som blev ringet af den Lærer, der havde den første Time; henad Tiden holdt hun Øje med Klokken, og naar Læreren ikke var at øjne, mente hun, at vi nok kunde synge „en lille Sang til“; ellers maatte vi skynde os af Sted til Foredragssalen. Hun selv var for det meste med (misundelsessværdige Utrættelighed til at holde ud at høre!) De 3 Gange om Ugen fortalte hun selv for Eleverne; det var om hendes Faders Liv og Levned, om hendes Barndomshjem og hendes eget senere Livs Oplevelser, og det blev fortalt med en Friskhed, et Humør og en Selvhengivelse, som fremkaldte baade Smil og Taarer. Hun fortalte ogsaa om Hostrup, sang en Del af hans Lejligheds-sange, og om Kold, (videre hørte jeg ikke, men der fulgte flere efter). Maaltiderne delte hun sammen med Eleverne, undtagen en lille privat Frokost med Havregrød og lidt Kaffe, hun nød sammen med Lærerpersonalet. Ved Middagsbordet led der tidt munter Skæmt og Passiar. Eleverne blev inddelt i flere Embedsklasser for at varetage de forskellige Tarv. Der var en Pige, der hed Foged, det gav Anledning til at hun blev vores Sognefoged, som vi skulde henvende os til i mindre juridiske Spørgsmaal. En Indenrigsminister savnede vi heller ikke; et af hendes Embeder var at sige de Piger til, der skulde til „Besøgelse“ hos Fru Møller, det gik nemlig paa Skift og var en Gang ugentlig. De lykkelige, der skulde af Sted, pyntede sig da paa det bedste, og kom da ved halvtotte Tiden ind til Fru Møller i hendes private Lejlighed; der var saa festet for dem med Blomster og Belysning, og „Besøgelsen“ endte altid med en Beværtning af en eller anden Slags.

Peter Bojsen. Jutta Bojsen-Møller. Frede Bojsen.

Formaalet med disse Besøg var, foruden at lære hverandre at kende lidt nøjere, saa ogsaa at lære at kende Navnene, hvad ikke var saa ganske let. Der var ingen saa ivrig paa det som Fru Møller, og det gik temmelig nemt for hende, medens vi andre ikke paa nær kunde maale os med hende. Det var nu gerne Begyndelsen af Aftenen, derefter fulgte forskellige Lege af den Slags, der ikke skulde saa megen Plads til, for der var ikke meget at bevæge sig paa. Stundom havde Fru Møller et eller andet at læse op eller bringe for; tilsidst sang vi en Aftensang og gik fornøjede hjem med, hvad vi havde oplevet. Lærerne var ogsaa indbudt til disse Sammenkomster.

Efter saadan at være i Virksomhed en hel Dag (thi foruden Eleverne havde Fru Møller en stor Korrespondence og Regnskab), skulde man ikke have undret sig over, om Fru Møller havdet trukket sig tilbage i sin egen Lejlighed; men nej, det blev der aldrig tænkt paa; naar Lamperne blev tændt i Skolestuen, hvor Pigerne lejrede sig med deres Haandarbejder, saa var Fru Møller der med en Bog, som hun læste op for dem lige til Sengetid, uden man mærkede til Træthed. I Diskussionsmøderne tog hun levende Del og var den ledende; alle Tidens brændende Spørgsmaal var fremme, og særlig Spørgsmaal vedrørende Kvindens Stilling og Kvindesagen havde i hende en varm og virksom Talsmand.

Da hun nu har haft Lykke til at kunne holde ud at virke til sit 70. Aar, saa kan man nok sige, at hun med Ære kan trække sig tilbage fra sin Formandspost, og det under vi hende af